

GHID PRACTIC

Cartografierea necesităților pentru atragerea expertizei diasporei

Chișinău, 2024

Acest material a fost elaborat cu suportul financiar al Programului multilateral pentru migrație al Organizației Națiunilor Unite (M-MPTF). Conținutul aparține autoarei și nu reflectă neapărat punctul de vedere al finanțatorilor.

Autor: **Dorina BALTAG**,
consultantă în dezvoltarea politicilor, PNUD Moldova,
doctor în științe politice

CUPRINS

Lista de tabele și casete	4
I. Introducere	5
1. Despre ghid	5
2. Cartografierea necesităților	5
2.1. Definiția procesului de cartografiere	5
2.2. Scopul și obiectivele cartografierii	5
2.3. Planul pentru cartografierea necesităților	6
II. Exercițiu de cartografiere a necesităților	7
PASUL 1: Obiectivul exercițiului de cartografiere	7
PASUL 2: Provocările instituției	8
PASUL 3: Părțile interesate	10
PASUL 4: Metoda de colectare a datelor	11
PASUL 5: Colectarea datelor	12
PASUL 6: Analiza datelor	13
III. Anexe	14

LISTA DE TABELE ȘI CASETE

Tabele	
Tabelul 1: Provocări instituționale	8
Tabelul 2: Părți interesate (stakeholders)	10

Casete	
Caseta 1: Categoriile de obiective pentru cartografiere	5
Caseta 2: Categoriile de provocări pentru atragerea expertizei din diasporă	6
Caseta 3: Harta părților interesate din cadrul învățământului superior din Republica Moldova	9
Caseta 4: Ghid de elaborare a întrebărilor pentru interviuri (focus-grupuri)	12

I. INTRODUCERE

1. Despre ghid

Acest ghid de evaluare oferă instrumentele necesare, pentru identificarea nevoilor și oportunităților specifice instituției dvs., care vor facilita implicarea diasporei înalt calificate. Înțelegând care sunt punctele forte și punctele slabe și de ce resurse aveți nevoie, veți putea dezvolta strategii orientate spre atragerea și valorificarea expertizei diasporei și, astfel, veți spori eficiența și impactul instituției pe care o reprezentați. Prin implementarea pașilor propuși în acest ghid, veți putea efectua o evaluare cuprinzătoare a nevoilor, ceea ce vă va permite să personalizați abordarea și să explorați la maxim contribuțiile valoroase pe care le poate oferi comunitatea de experți din diasporă.

2. Cartografierea necesităților

2.1. Definiția procesului de cartografiere

Cartografierea sau evaluarea nevoilor este un proces sistematic de determinare și abordare a nevoilor sau a lacunelor, începând de la condițiile actuale și până la condițiile dorite. În acest context, o nevoie este o discrepanță sau un decalaj între „ceea ce este” și „ceea ce ar trebui să fie” (Rezultate dorite - Rezultate curente = Nevoie)¹.

Deseori, evaluarea nevoilor este efectuată pentru a aloca sau redistribui resurse și pentru a proiecta programe, politici și servicii. Cu toate acestea, evaluarea nevoilor poate fi considerată și ca o formă de evaluare sau ca o componentă a evaluării programului, deoarece implică colectarea informațiilor necesare, pentru a analiza și evalua nevoile existente într-o comunitate, pentru a stabili care dintre acestea sunt prioritare și a identifica modul în care anumite politici publice, servicii, programe sau activități vor răspunde acestor nevoi. O evaluare a nevoilor poate oferi, de asemenea, date de referință, care pot fi utilizate într-o evaluare.

2.2. Scopul și obiectivele cartografierii

O evaluare sistematică a nevoilor asigură coeziunea politicilor, serviciile și programelor, astfel încât acestea să fie echitabile și să răspundă necesităților comunității. Așadar, **scopul** exercițiului de cartografiere este să mențină cât mai relevante și eficiente politicile, serviciile și programele. În caz contrar, este posibil ca acestea să fie periodice, fragmentate și să nu funcționeze strategic, iar rezultatele să nu corespundă așteptărilor.

Obiectivele:

- stabilește prioritățile și criteriile pentru soluții;
- stabilește criteriile, pentru a determina cel mai bun mod de identificare a banilor, oamenilor, și altor resurse disponibile;
- conduce la acțiuni, care vor îmbunătăți politicile, serviciile, programele, structura organizațională și operațiunile sau o combinație a acestor elemente.

¹ Kizlik B. (2010). *Needs Assessment Information (Wants determine needs)*. ADPRIMA

2.3. Planul pentru cartografierea necesităților

Evaluarea nevoilor se realizează cel mai eficient ca un proces sistematic, prin care:

- se iau decizii cu privire la domeniul care trebuie evaluat;
- există un plan de colectare a informațiilor;
- datele sunt colectate și analizate;
- rezultatele sunt utilizate pentru a determina prioritățile și pentru a lua deciziile cu privire la alocarea resurselor, proiectarea programului și furnizarea serviciilor².

Planificarea cartografierii implică următoarele componente:

- **Definirea obiectivului.** Stabiliți, pe scurt, ce încercați să obțineți desfășurând o evaluare a nevoilor. De exemplu, încercați să identificați nevoile de instruire pentru angajați, să înțelegeți prioritățile comunității pentru un nou proiect (parc, teren de joacă etc.) sau să măsurați satisfacția clienților față de un produs nou?
- **Definirea părților interesate.** Cine sunt persoanele sau grupurile care vor fi supuse acestei evaluări a nevoilor? Acestea ar putea include angajați, clienți, membri ai diasporei sau orice alt grup relevant.
- **Selectarea metodei/metodelor de colectare a datelor.** Selectați una sau două metode de colectare a datelor, care sunt fezabile și corespunzătoare necesităților instituției.
- **Colectarea datelor.** Implementați metodele de colectare a datelor alese, conform unor termeni limită, stabiliți de către dvs.
- **Analiza datelor.** Examinați și analizați datele colectate, pentru a identifica problemele și necesitățile. Căutați tendințe, preocupări comune și domenii în care nevoile sunt cele mai stringente. Rezumați constatările într-un raport succint și clar. Prezentați nevoile-cheie pe care le-ați identificat și orice alte informații care pot fi de ajutor.

² Altschuld, J. W., & Kumar, D. D. (2005). Needs assessment. In S. Mathison (Ed.), Encyclopedia of evaluation. Thousand Oaks, CA: Sage Publications, Inc., Rossi, P. H., Lipsey, M. W., & Freeman, H. E. (2004). Evaluation: A systematic approach. Thousand Oaks, CA: Sage Publications, Inc.

II. EXERCİTIU DE CARTOGRAFIERE A NECESITĂȚILOR

PASUL 1: Obiectivul exercițiului de cartografiere

Stabiliți motivul/motivete pentru care instituția dvs. trebuie să efectueze o cartografiere a nevoilor? (Categoriile de obiective din Caseta 1 pot servi drept referință.)

Utilizați spațiul de mai jos, pentru a nota obiectivele stabilite (maxim 3):

Obiectivul 1:

Obiectivul 2:

Obiectivul 3:

Caseta 1: Categoriile de obiective pentru cartografiere

Generale

Dezvoltarea organizațională:

- identificarea segmentelor în care procesele interne ale organizației pot fi optimizate, pentru a crește eficiența;
- evaluarea eficacității canalelor de comunicare utilizate în cadrul organizației;
- identificarea abilităților și cunoștințelor specifice, care lipsesc în prezent în cadrul instituției, dar care pot fi asigurate de expertiza diasporei;
- evaluarea capacității actuale a instituției de a atrage și de a integra expertiza diasporei;
- analizarea tuturor capacităților și limitărilor actuale ale instituției;
- evaluarea nevoilor de noi tehnologii sau resurse, pentru a sprijini obiectivele organizaționale;
- măsurarea eficienței programelor și serviciilor actuale ale instituției privind satisfacerea nevoilor identificate.

Specifice	Dezvoltarea profesională: <ul style="list-style-type: none"> identificarea cunoștințele și abilitățile specifice ale angajaților dintr-un anumit departament; evaluarea programelor de formare curente, pentru a determina eficiența acestora; evaluarea necesităților unor noi programe de formare, pentru utilizarea tehnologiilor emergente sau a standardelor din domeniul dvs.
	Dezvoltarea de produse/programa/servicii: <ul style="list-style-type: none"> identificarea nevoilor sau dorințelor nesatisfăcute ale potențialilor beneficiari/clienti, pe o anumită nișă; evaluarea fezabilității și capacității de comercializare a unui nou concept de produs sau serviciu; evaluarea preferințelor beneficiarilor/clientilor privind caracteristicile și funcționalitățile unui nou produs/program/serviciu.
	Evaluarea programului/strategiilor/serviciilor: <ul style="list-style-type: none"> măsurarea impactului și a eficienței programului/produsului/strategiei/serviciului care există; identificarea domeniilor în care acestea poate fi îmbunătățite, pentru a atinge rezultatele dorite; evaluarea nevoilor de finanțare continuă sau modificarea programului/produsului/serviciilor.
Sursa: compilația autoarei	

PASUL 2: Provocările instituției

Provocările pot fi identificate prin discuții pe orizontală (în cadrul direcției în care lucrați, cu colaboratorii altor direcții) și pe verticală (cu șefii de direcție, cu secretarii de stat, cu colegii care sunt în funcții manageriale). Aceste provocări sunt evidențiate și în rapoartele de evaluare, rapoartele de audit, datele pe care instituția le colectează în mod sistematic de la beneficiari/clienti, rapoartele internaționale, cercetările științifice și alte date secundare.

Caseta 2: Categoriile de provocări pentru atragerea expertizei din diasporă

Provocări	Descriere	Oportunități pentru profesioniștii din diasporă
Lipsă de cunoștințe și abilități	Instituției îi lipsește expertiza internă în domenii specifice esențiale, pentru îndeplinirea misiunii sale. Aceasta ar putea implica abilități tehnice specializate, cunoștințe privind tehnologiile emergente sau experiență specifică sectorului.	Experții din diasporă posedă know-how, datorită experienței acumulate în traseul lor profesional și pot servi drept sursă de transfer de cunoștințe și abilități, pentru a capacita instituția din țara de origine.
Deficiențe în procesele de inovare și soluționare a problemelor	Instituția este „blocată” în metode tradiționale și depune eforturi considerabile pentru a găsi soluții inovatoare la probleme complexe. Sunt necesare perspective și abordări noi.	Profesioniștii din diaspora sunt parte, deseori, la practici și abordări inovatoare utilizate în alte țări. Experiențele lor pot stârni creativitatea și pot ajuta instituția să dezvolte soluții inovatoare pentru provocările locale.

Impedimente în crearea/ menținerea rețelelor și parteneriatelor globale	Instituției îi lipsesc conexiunile și parteneriatele la scară globală, limitându-și acoperirea și impactul.	Experții din diasporă au stabilite rețele și conexiuni în țările lor de reședință. Colaborarea cu aceștia poate deschide porți către noi parteneriate și oportunități de colaborare cu organizații internaționale sau guverne străine.
Dificultăți în elaborarea politicilor și luarea deciziilor pe bază de evidențe	Instituția întâlnește impedimente în dezvoltarea politicilor/programelor/strategiilor eficiente, din cauza datelor limitate, a lipsei de înțelegere a tendințelor globale sau a unei perspective înguste asupra soluțiilor politice.	Profesioniștii din diasporă, care au experiență juridică, de cercetare sau în politici publice pot oferi expertiză în dezvoltarea celor mai bune politici publice în țara de origine. În plus, majoritatea dintre ei cunosc aprofundat realitatea socială, economică și politică, și pot oferi date valoroase, analize asupra tendințelor globale, care sunt relevante pentru deciziile de politici publice și pentru diverse potențiale soluții.
Lacune privind implementarea și consolidarea capacității locale	Instituția întâmpină dificultăți în implementarea eficientă a politicilor, din diverse motive (lipsa de acceptare locală, resursele insuficiente sau a capacitățile limitate de a gestiona proiecte complexe etc.).	Profesioniștii din diasporă pot propune strategii valoroase pentru depășirea provocărilor de implementare și consolidarea capacităților locale pe termen lung. Rețelele lor pot ajuta la identificarea partenerilor locali pentru implementarea proiectelor și transferul de cunoștințe.
Deficiențe în managementul reputației și percepția publicului	Instituția/proiectul/programul se confruntă cu o percepție publică negativă sau depune eforturi considerabile pentru a-și îmbunătăți încrederea în comunitate.	Experții din diasporă pot acționa ca punți de legătură între instituție și public. Angajamentul lor pozitiv poate crește reputația instituției și poate îmbunătăți încrederea în comunitate.
Sursa: compilația autoarei		

În tabelul de mai jos, indicați maxim trei provocări cu care în prezent se confruntă instituția dvs. (direcție, minister, catedră etc.) și pentru care doriți să atrageți expertiza diasporei.

Caseta 2 poate servi drept sursă de inspirație de la care să începeți sau pe care o puteți completa.

Tabelul 1: Provocări instituționale

Indicați cele trei provocări	Indicați mecanismele prin care reprezentanții diasporei se pot implica
1.	
2.	
3.	

PASUL 3: Părțile interesate

Listarea părților interesate este un instrument, care ajută la identificarea și clasificarea persoanelor sau grupurilor interesate de un proiect, program, organizație sau chiar o situație. Aceasta vă ajută să estimați nivelul lor de influență și interes, pentru succesul activităților dvs. De asemenea, după cartografiere, efectuarea acestui pas va ajuta la identificarea actorilor care pot fi implicați în activități de colaborare cu reprezentanții diasporei, pentru a răspunde la provocările identificate la Pasul 2.

În caseta de mai jos aveți, drept sursă de referință, un exemplu pentru domeniul învățământului superior din Republica Moldova.

Caseta 3: Harta părților interesate din cadrul învățământului superior din Republica Moldova		
Categoria părților interesate	Numele părților interesate	Rolul părților interesate
Principalele părți interesate, direct responsabile de elaborarea politicilor în domeniul educației	Ministerul Educației și Cercetării al Republicii Moldova	Este principala instituție publică, responsabilă de elaborarea și supravegherea punerii în aplicare a politicilor în domeniul educației și cercetării, principalul actor în identificarea nevoilor și oportunităților din sectorul educațional.
	Președinția Republicii Moldova, consilierul în domeniul educației și cercetării	Deține o imagine de ansamblu structurală a inițiativelor educaționale, care au fost și vor fi implementate în țară. Poate sugera schimbări pentru ecosistemul educațional.
Actori-suport implicați în implementarea politicilor în domeniul educației	Instituțiile de învățământ superior (de exemplu, Universitatea de Stat din Moldova, Academia de Studii Economice din Moldova, Universitatea Pedagogică de Stat „Ion Creangă” etc.)	Aceste instituții sunt principalele vehicule de punere în aplicare a politicilor de stat în domeniul învățământului superior. În plus, acestea sunt antrenate în programe mobile în domeniul cercetării și al învățământului superior (de exemplu, Orizont Europa, Erasmus și alte parteneriate, stabilite în mod independent), care pot implica, de asemenea, colaborări cu profesioniști din diasporă.
	Agenția Națională pentru Cercetare și Dezvoltare	Instituție responsabilă pentru aplicarea practică a politicilor de stat în domeniul cercetării, inovării și dezvoltării.
	Agenția Națională de Asigurare a Calității în Educație și Cercetare	Instituție menită să asigure și să monitorizeze calitatea serviciilor furnizate în domeniul educației și cercetării profesionale, superioare și continue, prin furnizarea unui sistem integrat de evaluare externă și de acreditare a instituțiilor de învățământ.
	Academia de Științe a Moldovei	Instituția oferă consultanță strategică Guvernului în elaborarea politicilor în domeniul cercetării aplicate, având o vastă istorie de implicare în internaționalizarea educației din Republica Moldova, inclusiv prin colaborarea cu profesioniștii din diasporă.
	Oficiul Moldovenesc pentru Știință și Tehnologie	Oficiul contribuie la dezvoltarea cooperării dintre Republica Moldova și Uniunea Europeană în domeniul științei și tehnologiei. Partea interesată a fost implicată, în trecut, în scheme de mobilizare a transferului de cunoștințe și au fost colectate informații-cheie pentru elaborarea foii de parcurs și a etapei de pilotare a proiectului.

Sursa: Baltag D., Bostan O., Plamadeala M. (2023). Raportul de evaluare „Atragerea resurselor umane (brain gain): Profilul diasporei moldovenești înalt calificate. Bruxelles: EUDiF –ICMPD.

Determinați cine sunt actorii interesați și implicați din instituția dvs. și care este rolul acestora, urmând modelul din Caseta 3 sau Tabelul 2. Alegeți părțile interesate, după următorul grad de influență și interes:

- influență ridicată/interes ridicat: părți-cheie interesate, care trebuie să informate și implicate continuu;
- influență ridicată/interes scăzut: părți interesate, care ar putea avea nevoie să fie monitorizate și implicate ocazional;
- influență scăzută/interes ridicat: părți interesate, care ar putea avea nevoie să fie informate și consultate;
- influență scăzută/interes scăzut: părți interesate, care pot avea nevoie de o comunicare sau o monitorizare minimă.

Tabelul 2: Părți interesate (stakeholders)

Părți interesate cu influență ridicată/interes ridicat	Părți interesate cu influență ridicată/interes scăzut	Părți interesate cu influență scăzută/interes ridicat	Părți interesate cu influență scăzută/interes scăzut

PASUL 4: Metoda de colectare a datelor

Selectați una sau două metode de colectare a datelor, care sunt fezabile și adecvate pentru obiectivele identificate și resursele disponibile (timp, resurse de personal etc.).

Opțiunile cel mai des utilizate sunt:

- **Sondaje.** Sondajele online sau pe hârtie pot fi utilizate, pentru a aduna o gamă largă de date de la un public larg. Acestea facilitează colectarea de date standardizate de la un grup substanțial de respondenți și, astfel, facilitează dobândirea de perspective cantitative cu privire la tendințe, înclinații și percepții.
- **Focus grupuri.** Această metodă presupune o discuție facilitată cu un grup mic de persoane interesate, pentru a obține perspective și înțelegeri mai profunde, de regulă, asupra datelor colectate prin sondaje. Organizarea focus-grupurilor necesită adunarea unui număr limitat de participanți, care se focusează pe discuții centrate pe subiecte specifice. Această metodă oferă date calitative asupra punctelor de vedere, atitudinilor și experiențelor.
- **Interviuri.** Efectuarea interviurilor (unu la unu) cu părțile-cheie interesate ajută la colectarea informațiilor detaliate. Această metodă facilitează interacțiunile personalizate și permite explorarea în profunzime a experiențelor avute de către participanți. Astfel, pot fi colectate efectiv date/informații calitative cuprinzătoare.
- **Examinarea datelor existente.** Analizați documentele sau rapoartele existente, care pot oferi informații relevante despre nevoi, provocări, constrângeri și oportunități.

Pentru acest exercițiu, se recomandă utilizarea a două metode (sondaj și interviuri; sondaj și evaluare a datelor existente). Indicați mai jos metoda/metodele selectate:

Metoda 1: _____

Responsabil pentru implementare: _____

Termeni de realizare: _____

Metoda 2: _____

Responsabil pentru implementare: _____

Termeni de realizare: _____

PASUL 5: Colectarea datelor

După ce ați ales metodele, dezvoltați instrumentele pentru a colecta datele necesare:

- **Sondaje.** Dezvoltați un chestionar cu instrucțiuni clare și o combinație de întrebări cu răspunsuri multiple, scară Likert și întrebări deschise, adaptate obiectivelor dvs. specifice de evaluare a nevoilor.
- **Interviuri.** Creați un ghid de interviu structurat, cu întrebări deschise, pentru a investiga mai profund experiențele, percepțiile și sugestiile celor pe care îi veți intervieva.
- **Focus-grupuri.** Pregătiți un ghid de discuții cu întrebări motivante, orientate să provoace discuții pe teme-cheie de evaluare a nevoilor.
- **Examinarea datelor existente.** Elaborați un plan pentru analiza datelor existente, identificând sursele primare și secundare pe teme-cheie de evaluare a nevoilor.

Sondajul va fi unul dintre instrumentele de colectare a datelor cantitative. Ghidul din Anexa 1 propune structurarea sondajului în patru secțiuni, în cadrul cărora veți propune o serie de întrebări pentru chestionarea respondenților. Utilizați modelul din Anexa 1, pentru a elabora chestionarul cu întrebări.

În caseta de mai jos sunt patru tipuri de întrebări pe care le puteți dezvolta, pentru a elabora ghidul de interviu și focus-grupuri (cu subîntrebări per tip de întrebare). Utilizați Caseta 4, pentru a elabora un ghid de întrebări pentru interviuri și/sau focus-grupuri, în cazul în care le veți efectua după ce veți avea rezultatele sondajului.

Caseta 4: Ghid pentru dezvoltarea întrebărilor pentru interviuri, focus-grupuri		
Tipul de întrebare	Scopul întrebării	Lista de întrebări
Înțelegerea contextuală	Pentru a obține o imagine de ansamblu a poziției și a nevoilor instituției în ceea ce privește angajamentul său față de obiectivul de dezvoltare al instituției.	
Experiența	Pentru a descoperi practicile instituționale existente în ceea ce privește nevoile existente și colaborarea cu migrații înalt calificați.	
Resursele și capacitățile	Să cartografieze disponibilitatea resurselor instituționale în ceea ce privește soluționarea nevoilor și colaborarea sa cu migrații înalt calificați.	
Perspectivile	Să contureze viziunea instituțională cu privire la sustenabilitatea mecanismelor existente de soluționare a provocărilor și de colaborare cu diaspora înalt calificată.	
Sursa: ajustat din Baltag, Bostan & Plamadeala (2023). Expertiză dincolo de frontiere: Foaie de parcurs practică privind pilotarea unui coworking hub cu diaspora, în cadrul învățământului superior din Republica Moldova. EUDiF-ICMP		

PASUL 6: Analiza datelor

Colectarea datelor va fi focusată pe provocările, capacitățile și resursele existente în cadrul instituției, precum și pe practicile de colaborare cu profesioniștii din diasporă. Aceasta va permite analizarea și sintetizarea datelor într-un raport succint (maxim 2-4 pagini), care va conține:

- provocările cu care se confruntă instituția;
- capacitățile existente;
- resursele existente;
- practicile de colaborare cu diaspora.

De asemenea, raportul va diferenția categoriile de necesități și indica unde expertiza diasporei este cea mai relevantă în momentul actual. Gruparea rezultatelor cartografierii poate fi făcută, conform următoarelor categorii de necesități (lista poate fi extinsă, în funcție de rezultatele sondajului):

- dezvoltare de capacități;
- elaborare și implementare de politici publice;
- comunicare strategică și advocacy;
- cercetare, dezvoltare și inovare;
- parteneriate cu părțile interesate.

III. ANEXE

Anexa 1:

Ghid pentru dezvoltarea sondajului, care va evalua necesitățile Biroului pentru Integrare Europeană (BEI) - șablon	
Secțiunea 1: Provocările Instituției	
Capacitate și resurse interne	<ul style="list-style-type: none"> lipsă de expertiză sau de capacități ale personalului: este posibil ca BEI să nu aibă suficient personal cu cunoștințele și abilitățile necesare în domeniile specifice de politică UE (de exemplu, comerț, mediu, agricultură), pentru a implementa eficient inițiativele de integrare; resurse limitate (resurse financiare, resurse tehnologice etc.): resursele financiare insuficiente ar putea limita capacitatea BEI de a desfășura programe de formare, de a angaja consultanți sau de a dezvolta materiale de comunicare. Limitările tehnologice ar putea împiedica analiza datelor, managementul proiectelor și comunicarea cu părțile interesate; fluctuație mare a personalului: schimbările frecvente ale personalului pot duce la pierderea cunoștințelor și a expertizei instituționale, împiedicând continuitatea și progresul în eforturile de integrare în UE.
Comunicare și coordonare	<ul style="list-style-type: none"> dificultate în comunicarea informațiilor complexe către părțile interesate: BEI poate avea dificultăți să traducă reglementările, politicile și procedurile complexe ale UE într-un limbaj clar și ușor de înțeles, pentru diverse audiențe (cetățeni, întreprinderi, ONG-uri); coordonare insuficientă cu alte agenții guvernamentale: lipsa colaborării între BEI și alte instituții/agenții guvernamentale relevante poate duce la dublarea eforturilor, inconsecvențe în politici și întâzieri în implementare; canale de comunicare ineficiente cu Uniunea Europeană: comunicarea deficitară cu instituțiile UE poate duce la nerespectarea termenelor-limită, neînțelegeri în ceea ce privește așteptările și dificultăți în susținerea intereselor naționale în cadrul UE.
Mediul extern	<ul style="list-style-type: none"> eurosepticism în rândul cetățenilor: scepticismul public sau lipsa de înțelegere cu privire la beneficiile integrării europene pot împiedica sprijinul public pentru inițiativele UE; instabilitate politică sau priorități conflictuale în cadrul Guvernului: viziunile politice interne sau prioritățile concurente în cadrul Guvernului pot crea obstacole în calea eforturilor BEI de a promova integrarea europeană; crize externe sau evenimente globale: evenimentele neprevăzute, cum ar fi recesiunile economice, amenințările la adresa securității sau dezastrurile naturale, pot dispersa resursele și atenția de la eforturile de integrare europeană.
Altele (vă rugăm să specificați)	<p>Această categorie permite respondenților să identifice provocările specifice BEI, cum ar fi:</p> <ul style="list-style-type: none"> provocări legate de un anumit domeniu de politică a UE (de exemplu, dificultate în implementarea reglementărilor de mediu); dificultăți în implicarea grupurilor specifice ale părților interesate (de exemplu, comunitățile rurale); lipsă de încredere din partea publicului în capacitatea Guvernului de a gestiona eficient integrarea în UE.

Secțiunea 2: Capacitățile instituției	
Expertiză și capacități interne	<ul style="list-style-type: none"> expertiză puternică a personalului în domeniile specifice de politică ale UE: BEI poate avea un grup de bază de personal cu cunoștințe și experiență aprofundate în domeniile specifice de politică ale UE, permițându-le să ofere îndrumări și sprijin efectiv părților interesate; capacități solide de colectare și analiză a datelor: BEI poate stabili sisteme de colectare și analiză a datelor cu privire la diferite aspecte ale integrării în UE, care să permită luarea deciziilor în cunoștință de cauză și monitorizarea eficientă a progresului; bilanț puternic în implementarea proiectelor: BEI poate avea un istoric de implementare cu succes a proiectelor sau inițiativelor finanțate de UE, demonstrându-și capacitatea de management al proiectelor și alocare de resurse.
Relații externe și comunicare	<ul style="list-style-type: none"> relații stabilite cu instituțiile UE și părțile interesate: relațiile strânse cu actorii-cheie din cadrul Comisiei UE, Parlamentului și altor instituții relevante pot facilita comunicarea, colaborarea și promovarea eficientă a intereselor naționale; strategii eficiente de comunicare și de sensibilizare: BEI să fi dezvoltat strategii de succes, pentru a comunica informații complexe despre UE către diverse audiențe, asigurând înțelegerea de către public și sprijinul pentru integrarea europeană; rețea puternică de părți interesate interne: este posibil ca BEI să fi construit parteneriate puternice cu organizațiile societății civile, asociațiile de afaceri și instituțiile academice, permițând o implicare mai largă a părților interesate și o colaborare mai vastă pe probleme legate de UE.
Altele (vă rugăm să specificați)	<p>Această categorie permite respondenților să identifice punctele forte suplimentare specifice BEI, cum ar fi:</p> <ul style="list-style-type: none"> inovație în utilizarea tehnologiei, pentru a facilita comunicarea sau analiza datelor cu privire la problemele UE; conducere puternică și angajament din partea șefului BEI față de integrarea europeană; stabilire a mecanismelor de monitorizare și evaluare a impactului inițiativelor UE asupra țării.
Secțiunea 3: Resursele instituției	
Resurse de informare și comunicare	<ul style="list-style-type: none"> site-ul web al BEI conține informații și resurse relevante: un site web bine întreținut poate servi drept un punct central pentru părțile interesate, oferind acces la reglementări ale UE, actualizări de politici, întrebări frecvente și alte informații relevante; resurse și asistență multilingvă: furnizarea de informații și asistență în mai multe limbi demonstrează incluziunea și răspunde nevoilor diverselor părți interesate; platforme online pentru comunicare și colaborare: platformele interactive, forumurile sau canalele de social media pot facilita comunicarea între BEI și părțile interesate, permițând schimbul de cunoștințe, discuții și răspuns.
Resurse de consolidare a capacităților	<ul style="list-style-type: none"> programe de formare și ateliere de lucru: BEI poate oferi programe de formare și ateliere de lucru pe teme specifice UE, abilitând părțile interesate cu cunoștințele necesare pentru a înțelege și a participa la inițiative legate de UE; module de învățare online sau cursuri electronice: dezvoltarea resurselor online permite părților interesate să învețe în ritmul și comoditatea lor, extinzând accesul la oportunitățile de consolidare a capacităților; programe de mentorat sau de coaching: conectarea părților interesate cu profesioniști cu experiență poate oferi sprijin și recomandări personalizate în implementarea proceselor de aderare la UE.
Finanțare și asistență tehnică	<ul style="list-style-type: none"> oportunități de finanțare pentru proiecte legate de UE: pentru părțile interesate, BEI poate fi o resursă de informații despre oportunitățile disponibile de finanțare din partea UE și suport în elaborarea propunerilor; asistență tehnică și consiliere de specialitate: oferirea de asistență tehnică sau acces la consiliere de specialitate poate ajuta părțile interesate să depășească provocările specifice legate de inițiativele de integrare în UE.

Altele (vă rugăm să specificați)	<p>Această categorie permite respondenților să identifice resurse suplimentare specifice BEI, cum ar fi:</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ serviciu de asistență sau linie telefonică, dedicată întrebărilor de la părțile interesate de subiecte legate de UE; ■ publicații, buletine informative sau briefing-uri despre evoluțiile actuale ale UE; ■ colaborare cu universități sau instituții de cercetare, pentru a efectua studii privind impactul integrării în UE.
Secțiunea 4: Atragerea expertizei diasporei	
Partajare a cunoștințelor și consolidare a capacităților	<ul style="list-style-type: none"> ■ oportunități de schimb de cunoștințe și schimb de expertiză: facilitați dialogul între profesioniștii din diasporă și părțile naționale interesate Majoritatea experților din diasporă posedă cunoștințe și experiențe valoroase, relevante pentru domeniile de politică ale UE; ■ programe de mentorat: conectați profesioniștii din diasporă cu omologii locali, pentru transfer de cunoștințe și consolidare a capacităților; ■ seminare online sau forumuri online: oferiți platforme virtuale experților din diasporă, pentru a-și împărtăși cunoștințele și perspectivele despre problemele UE cu un public mai larg.
Colaborare și parteneriate	<ul style="list-style-type: none"> ■ parteneriate între organizațiile diasporei și părțile locale interesate: stabilirea conexiunilor dintre ONG-urile, întreprinderile sau instituțiile academice ale diasporei cu omologii locali, pentru proiecte de colaborare privind inițiativa legate de UE; ■ inițiative din diasporă: oferiți sprijin financiar sau logistic proiectelor gestionate de diasporă, care promovează integrarea europeană și aduce beneficii țării de origine.
Sensibilizare și comunicare	<ul style="list-style-type: none"> ■ evenimente de informare, pentru a intra în legătură cu comunitățile diasporei: găzduiți conferințe, ateliere sau evenimente culturale în colaborare cu organizațiile diasporei, pentru a stimula implicarea și dialogul; ■ materiale de comunicare specifice: creați materiale informative în limbi relevante pentru comunitățile diasporei, explicând beneficiile integrării europene și oportunitățile de implicare ale acestora; ■ utilizați rețelele de socializare și platformele online: valorificați canalele de pe rețelele de socializare și platformele online, pentru a intra în legătură cu generațiile mai tinere de comunități din diasporă și pentru a împărtăși actualizări despre eforturile de integrare în UE.
Advocacy	<ul style="list-style-type: none"> ■ canale pentru feedback și consultări cu diaspora: stabiliți mecanisme (sondaje, forumuri online) pentru experții din diasporă, pentru a oferi feedback cu privire la politicile țării și pentru a sugera îmbunătățiri relevante pentru țara de origine; ■ sprijinire a eforturilor de advocacy ale diasporei: colaborări cu organizațiile diasporei, pentru a susține politici în cadrul UE de care să beneficieze țara de origine și să promoveze eforturile de integrare europeană.
Altele (vă rugăm să specificați)	<p>Această categorie permite respondenților să propună strategii suplimentare de implicare, specifice contextului lor, cum ar fi:</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ sprijin la înființarea consiliilor consultative ale diasporei, pentru a oferi contribuții continue BEI; ■ facilitare a angajamentului diasporei în domenii specifice de politică ale UE (de exemplu, agricultură, mediu); ■ programe pentru a atrage investiții din diasporă: sunt create stimulente și procese simplificate, pentru a încuraja investițiile diasporei în sectoare-cheie, aliniate cu obiectivele de integrare europeană (de exemplu, inovație, infrastructură).
<p>Notă: Acesta este un model, care necesită a fi ajustat la realitatea actuală. Pot fi adăugate secțiuni, iar categoriile pot fi transformate în întrebări, care să corespundă obiectivelor stabilite pentru exercițiul de cartografiere.</p> <p>Sursa: compilația autoarei</p>	

